

Emor, Torah

JC Janet

Leviticus 23:23-24:23

spoke to Moses, saying: יהוה (23)
(24) Speak to the Israelite people
thus: In the seventh month, on the
first day of the month, you shall
observe complete rest, a sacred
occasion commemorated with loud
blasts. (25) You shall not work at
your occupations; and you shall
bring an offering by fire to
יהוה. spoke to Moses, saying: יהוה (26)
(27) Mark, the tenth day of this
seventh month is the Day of
Atonement. It shall be a sacred
occasion for you: you shall practice
self-denial, and you shall bring an
offering by fire to יהוה; (28)
you shall do no work throughout that
day. For it is a Day of Atonement,
on which expiation is made on
your behalf before your God יהוה.
Indeed, any person who does (29)

ויקרא כ"ג:ג-כ"ד:כ"ג
(כג) ויִדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(כד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם שַׁבָּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ: (כה) כָּל־מְלָאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה
לַיהוָה: {ס} (כו) ויִדְבֹר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כז) אַךְ בַּעֲשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים
הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אֹשֶׁה לַיהוָה: (כח) וְכָל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (כט) כִּי
כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעַנֶּה בַעֲצָם
הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ: (ל)

not practice self-denial throughout that day shall be cut off from kin; (30) and whoever does any work throughout that day, I will cause that person to perish from among the people. (31) Do no work whatever; it is a law for all time, throughout the ages in all your settlements. (32) It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; on the ninth day of the month at evening, from evening to evening, you shall observe this your sabbath. spoke to Moses, saying: יהוה: ((33 (34) Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of to last] seven days.) יהוה, Booths to (35) The first day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations; (36) seven days you shall bring offerings by fire to יהוה. On the eighth day you shall observe a sacred occasion and bring it is a ; יהוה an offering by fire to

וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
וְהָאֲבֹדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב
עֲמָה: (לא) כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
מִשְׁבְּתֵיכֶם: (לב) שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא
לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּתְּשׁוּעָה לְחֹדֶשׁ בַּעֲרֹב מֵעֶרֶב
עַד־עֹרֵב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם: {פ}
(לג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(לד) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
לִיהוָה: (לה) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: (לו) שִׁבְעַת יָמִים
תִּקְרִיבוּ אֹשֶׁה לַיהוָה בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה לַיהוָה עֲצֻרָה
הוּא כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ: (לז) אֲלֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה

solemn gathering: you shall not work at your occupations. (37) that יהוה Those are the set times of you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire burnt offerings, meal— יהוה to offerings, sacrifices, and libations, on each day what is proper to it— (38) apart from the sabbaths of and apart from your gifts and יהוה, from all your votive offerings and from all your freewill offerings that Mark, on the (39) יהוה you give to fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the yield of your land, you shall to last]] יהוה observe the festival of seven days: a complete rest on the first day, and a complete rest on the eighth day. (40) On the first day you shall take the product of *hadar* trees, branches of palm trees, boughs of leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice seven days. יהוה before your God (41) You shall observe it as a festival

אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אִתְּם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
 לְהַקְרִיב אֵשֶׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ וּמִנְחָה
 זֶבַח וּנְסֻכִּים דְּבַר־יּוֹם בְּיוֹמוֹ: (לח)
 מִלֶּבֶד שַׁבָּתַת יְהוָה וּמִלֶּבֶד
 מִתְּנוּחֹתֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְרֵיכֶם
 וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְבַחֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
 לַיהוָה: (לט) אֵף בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
 יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם
 אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תִּחְגְּוּ
 אֶת־חֲגֵי־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי
 שַׁבָּתוֹן: (מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם
 הָרֵאשׁוֹן פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
 תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 שִׁבְעַת יָמִים: (מא) וְחִגַּתֶּם אֹתוֹ חַג
 לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֲקַת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 תִּחְגְּוּ אֹתוֹ: (מב) בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ
 שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל
 יִשְׁבּוּ בַּסֶּכֶת: (מג) לְמַעַן יֵדְעוּ

for seven days in the year; יהוה of you shall observe it in the seventh month as a law for all time, throughout the ages. (42) You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths, (43) in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt—I, your God .
So Moses declared to the Israelites the set times of spoke to Moses, saying: (2) יהוה Command the Israelite people to bring you clear oil of beaten olives for lighting, for kindling lamps regularly. (3) Aaron shall set them up in the Tent of Meeting outside the curtain of the Pact [to burn] from evening to morning before יהוה regularly; it is a law for all time throughout the ages. (4) He shall set up the lamps on the pure lampstand before יהוה [to burn]] regularly. (5) You shall take choice

לְדַתְיִכֶם כִּי בַסּוּפֹת הוֹשַׁבְתִּי
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
(מד) וַיִּדְבַר מֹשֶׁה אֶת־מִעַדֵי יְהוָה
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ} (א) וַיִּדְבַר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) צִו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן
זַיִת זָךְ כִּתִּית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר
תָּמִיד: (ג) מִחוּץ לְפֶרֶכֶת הָעֵדוּת
בְּאֵהָל מוֹעֵד יַעֲרוֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן
מֵעֵרֵב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
חֲקַת עוֹלָם לְדַתְיִכֶם: (ד) עַל
הַמְנִרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרוֹךְ אֶת־הַנֵּרוֹת
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: {פ} (ה) וְלִקְחֹת
סֹלֶת וְאֶפֶיֶת אֹתָהּ שְׁתֵּימ עֲשֹׂהָ
חֲלוֹת שְׁנֵי עֲשָׂרֹנִים יִהְיֶה הַחֲלָה
הָאֶחָת: (ו) וְשִׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּימ
מֵעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמְעֻרְכֹת עַל
הַשְּׁלֹחַן הַטְּהֹר לִפְנֵי יְהוָה: (ז)
וְנָתַתְּ עֲלֵה־הַמְעֻרְכֹת לְבִנְיָה זָכָה
וְהִיְתָה לִלְחֶם לְאִזְכָּרָה אִשָּׁה

flour and bake of it twelve loaves, two-tenths of a measure for each loaf. (6) Place them on the pure in two rows, six to יהוה table before a row. (7) With each row you shall place pure frankincense, which is to be a token offering for the bread, as an offering by fire to יהוה. He shall arrange them before (8) regularly every sabbath day—it יהוה is a commitment for all time on the part of the Israelites. (9) They shall belong to Aaron and his sons, who shall eat them in the sacred precinct; for they are his as most offerings by יהוה holy things from fire, a due for all time. (10) There came out among the Israelites a man whose mother was Israelite and whose father was Egyptian. And a fight broke out in the camp between that half-Israelite and a certain Israelite. (11) The son of the Israelite woman pronounced the Name in blasphemy, and he was brought to Moses—now his

לְיְהוָה: (ח) בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: (ט)
וְהִיטָהּ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהּ
בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים
הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֶק־עוֹלָם:
{ס} (י) וַיֵּצֵא בֶן־אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית
וְהוּא בֶן־אִישׁ מִצְרַיִם בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן
הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי: (יא)
וַיִּקָּב בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית
אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלֵל וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ
אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית
בֶּת־דְּבָרִי לְמִטֵּה־דָן: (יב) וַיִּנְיחָהּ
בַּמִּשְׁמֶר לְפָרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה:
{פ} (יג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: (יד) הוֹצֵא אֶת־הַמְּקַלֶּל
אֶל־מַחֲוִיל לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ
כָּל־הַשְּׂמָעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ
וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה: (טו)
וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר

mother's name was Shelomith daughter of Dibri of the tribe of Dan— (12) and he was placed in custody, until the decision of should be made clear to them. (13) spoke to Moses, saying: And (14) Take the blasphemer outside the camp; and let all who were within hearing lay their hands upon his head, and let the community leadership stone him. (15) And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes God shall bear the guilt; (16) and one who also shall be pronounces the name put to death. The community leadership shall stone that person; stranger or citizen—having thus pronounced the Name—shall be put to death. (17) If any party kills any human being, that person shall be put to death. (18) One who kills a beast shall make restitution for it: life for life. (19) If any party maims another [person]: what was done

אִישׁ אִישׁ כִּי־יִקְלַל אֱלֹהֵיו וְנִשְׂא
 חֲטָאוֹ: (טז) וְנִקְבַּ שְׁם־יְהוָה מוֹת
 יוֹמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ־בּוֹ כָּל־הָעֵדָה
 כַּגֵּר כַּאֲזָרָח בְּנִקְבוֹ־שֵׁם יוֹמָת: (יז)
 וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת
 יוֹמָת: (יח) וּמִכָּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה
 יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: (יט)
 וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ: (כ) שֹׁבֵר תַּחַת
 שֹׁבֵר עֵינָיו תַּחַת עֵינָיו שֹׁן תַּחַת שֹׁן
 כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ:
 (כא) וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה
 אָדָם יוֹמָת: (כב) מִשֹּׁפֵט אֶחָד
 יִהְיֶה לָּכֶם כַּגֵּר כַּאֲזָרָח יִהְיֶה כִּי
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (כג) וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ
 אֶת־הַמִּקְלָל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: {פ}

shall be done in return— (20)
fracture for fracture, eye for eye,
tooth for tooth. The injury
inflicted on a human being shall be
inflicted in return. (21) One who
kills a beast shall make restitution
for it; but one who kills a human
being shall be put to death. (22)
You shall have one standard for
יהוה stranger and citizen alike: for I
am your God. (23) Moses spoke
thus to the Israelites. And they
took the blasphemer outside the
camp and pelted him with stones.
had יהוה The Israelites did as
.commanded Moses

)